

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205323
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414205323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobkyne: J. T., rod. L., bytom X. XXXX/X, J. W., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 1.205,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/164/2014-112 zo dňa 18. marca 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 6C/164/2014-112 zo dňa 18.03.2015 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyňu sumu 1.205,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.205,02 Eur od 29.03.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyňu trovy konania vo výške 300,00 Eur na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že návrh žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dôvodný. Na základe Zmluvy o úvere zo dňa 31.10.2003 poskytol žalovaný žalobkyňu sumu 1.493,73 Eur. Zmluva o úvere neobsahovala všetky obligatórne náležitosti, vtedy v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch jej úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobkyňa žalovanému zaplatila až 2.698,75 Eur, potom sa žalovaný obohatil na jej úkor o 1.205,02 Eur, ktorú sumu je povinný žalobkyňu vrátiť spolu s príslušným úrokom z omeškania. Súd prvého stupňa takto rozhodol po tom, keď sa zaoberal námietkou premĺčania, ktorú vzniesol žalovaný. Konštatoval, že v danom prípade premĺčacia lehota v trvaní 10 rokov začala plynúť dňa 24.08.2004 (dátum, kedy aj podľa žalovaného bola suma žalobkyňou vyplatená v celosti), preto je zrejmé, že žaloba, ktorá bola podaná na súde dňa 07.04.2014, bola podaná pred uplynutím premĺčacej lehoty v trvaní 10 rokov podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 150 O.s.p., keď trovy konania, ktoré si právny zástupca žalovanej vyúčtoval vo výške 594,80 Eur, krátil približne o 50 % na sumu 300,00 Eur, keď okolnosti hodné osobitného zreteľa videl v tom, že išiel o spor svojou výškou blízky k drobnému sporu

a navyiac trovy konania sa potom javili k žalovanej sume neprimerané vzhľadom aj na zložitosť sporu a skutočnosť, že právny zástupca v obdobných sporoch zastupuje opätovne.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie tak žalobkyňa, ako aj žalovaný.

Žalovaný v odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí a poukázal na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď zdôraznil, že účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. Poukázal na to, že vo vyjadrení k návrhu na začatie konania vzniesol námietku premlčania, ktorou sa súd pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal. Podľa žalovaného nárok žalobcu je premlčaný v subjektívnej i objektívnej premlčacej lehote. Zmluva bola uzatváraná podľa Obchodného zákonníka a bezdôvodné obohatenie a následné preskúmanie otázky, či išlo o úmyselné alebo neúmyselné obohatenie sa odvolateľ považuje za bezpredmetné, pretože Obchodný zákonník nerozlišuje úmysel, ale pevne stanovuje dobu premlčania bezdôvodného obohatenia viazanú na 4 roky. Preto podľa neho bol nárok premlčaný dňom 24.08.2007 a žalobca podal žalobu na súd 07.04.2014. Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že popiera právny status žalobkyne ako spotrebiteľky. Predmetnú zmluvu nemožno posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto potom zmluva nemusí obsahovať údaj o RPMN. Zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ku ktorým ju zaväzuje Obchodný zákonník. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh žalovanej v celom rozsahu zamietol, prípadne rozhodnutie zruší a vec vráti prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Právny zástupca žalobkyne v podanom odvolaní navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť v časti výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi trovy konania vo výške 594,80 Eur na účet právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zdôraznil, že nesúhlasí s krátením trov konania na polovicu, pretože advokátska kancelária právneho zástupcu žalobkyne sa takmer výlučne zaoberá problematikou spotrebiteľského práva, ktoré zahŕňa vzťahy založené okrem iného úverovými zmluvami uzavretými spotrebiteľmi. Väčší počet podobných konaní je zapríčinený skôr žalovaným, nakoľko ani právny zástupca ani žalobkyňa si existenciu týchto sporov nevymysleli, ale tieto vznikli pre porušenie zákona zo strany žalovaného a hlavne pre jeho ignorovanie o mimosúdne riešenie sporu.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli odvolatelia v rámci odvolacieho konania, dospel k záveru, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, vec správne skutkovo aj právne posúdil a vo veci správne rozhodol. Všetky skutkové zistenia a závery o nich, ktoré z týchto zistení vyvodil, ako aj ich právne posúdenie okresný súd podrobne uviedol a vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a v tomto rozhodnutí na ne odkazuje, rozhodnutie považuje za správne a dostatočne odôvodnené v súlade s ust. § 157 O.s.p. a preto v súlade s citovaným ust. § 219 ods. 2 odvolací súd toto rozhodnutie bližšie neodôvodňuje.

Ani s ohľadom na námietky vznesené žalovaným v odvolacom konaní nemožno dospieť k inému záveru, než k akému dospel prvostupňový súd. V odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by boli významné a odôvodňovali by iné, resp. také rozhodnutie, akého sa domáhal žalovaný.

Okresný súd správne posúdil, že právny vzťah účastníkov založený na Základe zmluvy o úvere č. 5440018 , ktorá bola podpísaná účastníkmi dňa 31.10.2003 (a pripojená k návrhu na začatie konania), je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 (platný v čase uzavretia úverovej zmluvy).

Pokiaľ žalovaný v odvolaní výslovne popiera právny status žalobkyne ako spotrebiteľa, bližšie resp. žiadne skutočnosti k tomu neuviedol, možno k tomu dodať, že dlžník (v tomto konaní žalobkyňa) je v zmluve označená menom a priezviskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, čo ju jednoznačne definuje ako fyzickú osobu, ktorá pri podpise zmluvy nekonala ako subjekt konajúci v rámci podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti a preto v tomto smere odvolací súd s odvolateľom nemohol súhlasiť. Taktiež nemohol prisvedčiť argumentom žalovaného, že súd prvého stupňa sa nezaoberal námietkou premlčania. Ani v tomto smere prvostupňovému súdu nemožno vytknúť žiadne pochybenie, keď odvolací súd zhodne s právnym záverom súdu prvého stupňa konštatuje, že dlhodobé ignorovanie žalovaným uvádzať zákonnú povinnosť, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, a preto s poukazom na uvedené bolo správne aplikovať ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka o 10-ročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť 24.08.2004, teda od dátumu, kedy bola suma žalobkyňou vyplatená v celosti žalovanému.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka vychádza zo správne a náležite súdom zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd nemohol prisvedčiť ani odvolaniu žalobkyne v časti výroku o trovách konania. Odvolací súd v krátení uplatnených trov o 50 % na sumu 300,00 Eur súdom prvého stupňa, ktorý použil ust. § 150 ods. 1 O.s.p. o dôvodoch hodných osobitného zreteľa nezistil žiadne pochybenie, práve naopak, v celom rozsahu sa s ním stotožnil.

V odvolacom konaní nebol úspešný ani žalovaný ani žalobkyňa, preto bolo rozhodnuté, že účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.